

Sygnatura akt IV Ka 876/23

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2023 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodniczący:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Magdalena Telesz

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2023 r.

6sprawy M. S.

7syna J. i W. z domu G.

8urodzonego (...) w Ś.

9oskarżonego o czyny z art. 190 § 1 kk, art. 157 § 2 i 4 kk

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

12z dnia 5 lipca 2023 r. sygnatura akt VI K 941/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J.J.z Kancelarii Adwokackiej w W. 840 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 876/23	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 lipca 2023 r. sygnatura akt VI K 941/21			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. S.	Był 12- krotnie karany sędownie, głównie za występki przeciwko mieniu, ale także z art. 199 kk, art.200 i art. 201 kk, nadto z art. 157 § 2 kk oraz z art. 178 a § 1 i 4 kk.	Dane KRK z dnia 18.10.2023r.	336-338
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Dane KRK z dnia 18.10.2023r.	Niekwestionowane.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne				

oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Odnosnie pkt I części wstępnej wyroku:</p> <p>1. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, polegający na uznaniu iż groźba, jaką kierował pod adresem M. Ś. oskarżony M. S., wzbudziła w niej, uzasadnioną obawę iż będzie spełniona, co stoi w sprzeczności z zeznaniami samej pokrzywdzonej, która w toku rozprawy wskazała, iż w dalszym ciągu mieszka z oskarżonym, a w następnym dniu po zdarzeniu już nie bała się</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonego, który zmienił nastawienie wobec M. Ś. oraz normalnie się zachowywał.

Odnosnie pkt II części wstępnej wyroku:

2. Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności naruszenie:

- art. 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, a w szczególności poprzez uznanie jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego i tym samym uznanie jego wyjaśnień za niewiarygodne podczas gdy uznanie winy w zakresie sprawstwa oskarżonego, opierało się jedynie o zeznanie świadka R. K., której to treści nie można było skonfrontować na etapie postępowania sądowego, z uwagi na jego niestawiennictwo i jedynie posłużenie się przez Sąd zeznaniami złożonymi na etapie

	<p>postępowania przygotowawczego.</p> <p>3. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść orzeczenia na skutek obrazy w/w przepisów postępowania, polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony A. S. popełnił zarzucane mu w akcie oskarżenia czyny, albowiem Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał za wiarygodne jego zeznania, złożone w trakcie postępowania przygotowawczego i odczytane w toku rozprawy, które jednak nie można było w pełni zweryfikować na etapie postępowania sądowego, a sam oskarżony zauważył że A. S. miał już wcześniej rozciętą rękę.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzuty apelacyjne zostaną omówione łącznie, głównie</p>			

wobec tego samego rodzaju zarzutów tj. błędnych ustaleń faktycznych, mających wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, postawionych wobec obu przypisanych oskarżonemu czynów.

Tytułem wstępu należy wskazać, iż zarzut błędu w ustaleniach faktycznych mógłby zostać skutecznie podniesiony tylko wtedy, gdyby w zaskarżonym wyroku poczyniono ustalenia faktyczne nie mające jakiegokolwiek oparcia w przeprowadzonych dowodach, albo gdyby określonych ustaleń nie poczyniono, pomimo, że z przeprowadzonych i uznanych za wiarygodne dowodów określone fakty jednoznacznie wynikały.

Natomiast podnoszona obraza prawa procesowego z art. 438 pkt 2) kpk może dotyczyć jedynie niezgodności przebiegu postępowania z wymogami prawa procesowego poprzez zaniechane

wypełnienia konkretnych nakazów lub naruszenie zakazów proceduralnych, ewentualnie przepisów dotyczących samego orzekania, czy konstruowania orzeczenia. Tego rodzaju obraza przepisów procesowych nadto musi skutkować wpływem na treść wyroku.

Apelujący nie wykazał, by w niniejszym postępowaniu dokonano dowolnych ustaleń faktycznych bez podstawy dowodowej.

Wbrew oczekiwaniom autora apelacji zaskarżony wyrok poprzedziło prawidłowe postępowanie dowodowe i trafna ocena całokształtu zebranych dowodów, prowadząca do obiektywnych ustaleń faktycznych. Przeprowadzona w sposób bezstronny i rzeczowy ocena dowodów nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, jest zgodna jest ze

wskazaniami wiedzy oraz doświadczenia życiowego, czyniąc zadość kryteriom zawartym w przepisie art. 7 kpk.

W zakresie przypisanych czynów I i II zarzut błędnych ustaleń faktycznych apelujący oparł o stanowisko procesowe oskarżonego, tj. negację sprawstwa, wyrażoną w postępowaniu przygotowawczym (oskarżony do winy nie przyznał się, wyjaśniając że wobec upojenia alkoholowego nie pamięta co się działo a jedynie tyle, że brat miał ranną rękę).

Czynny udział oskarżonego na rozprawie sądowej jest prawem a nie obowiązkiem oskarżonego, dlatego sąd o terminie rozpraw zawiadamia oskarżonego a nie wzywa (art. 374 § 1 kpk.). Oskarżony przed rozprawą otrzymał komplet pouczeń procesowych (vide k. 93-95 akt), w tym o prawie udziału w rozprawie oraz prawie wnioskowania o

wyznaczenie obrońcy wobec niezamożności, z tego ostatniego prawa skorzystał skutecznie, bo sąd wyznaczył dlań obrońcę z urzędu.

Oskarżony natomiast z udziału w rozprawie z własnej woli zrezygnował, nie stawiał się na żaden z terminów, a sąd procedował pod jego nieobecność.

Zatem błędne i świadczące wprost o nieznajomości akt sprawy pozostaje argumentowanie apelacji, że W toku rozprawy oskarżony nie przyznał się do zarzucanego czynu, nie miał możliwości weryfikacji dowodów obciążających i pełnego ustalenia okoliczności przebiegu i skutków zdarzenia a uznanie winy M. S. stoi w sprzeczności z zasadą bezpośredniości.

Wręcz zdziwienie wzbudza redakcja zarzutu 3-go cyt. polegającego na bezpodstawnym przyjęciu, że oskarżony A. S. popełnił zarzucane mu w akcie oskarżenia czyny,

albowiem Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał za wiarygodne jego zeznania, złożone w trakcie postępowania przygotowawczego i odczytane w toku rozprawy skoro oskarżonym jest nie A. ale M. S., który składał wyjaśnienia a nie zeznania.

Równie gołosłowne są depozycje, jakoby przypisane oskarżonemu zranienie nożem pokrzywdzonego A. S. (pkt. II dyspozycji wyroku) było pozbawione podstawy dowodowej.

Dowodów wiarygodnych tu dość, to nie tylko zeznania bezpośredniego świadka M. Ś. oraz dokumentacja medyczna stwierdzająca doznane przez pokrzywdzonego obrażenia (k. 43), przystające do opisu zachowania oskarżonego zawartego w zeznaniach tego świadka.

Twierdzenie apelującego, jakoby sąd I instancji w tym zakresie opierał się wyłącznie na

zeznaniach świadka R. K. (przekręcając tu nawet brzmienie nazwiska - faktycznie K.) z postępowania przygotowawczego, niestety także wynika z nieznamomości akt sprawy, bo świadek wyraźnie zeznał, iż nie był uczestnikiem części zdarzenia, podczas której oskarżony miał szarpać się z M. Ś. oraz bratem A., o tych faktach dowiedział się dopiero po interwencji policji od M. Ś. (vide k. 33 v.akt).

Oczywiście błędnie apelujący zinterpretował zeznania pokrzywdzonej M. Ś., składane konsekwentnie w toku procesu. W postępowaniu przygotowawczym świadek spójnie i przekonująco zrelacjonowała okoliczności poprzedzające zdarzenia z dnia 4 kwietnia 2021r., tj. wcześniejsze zerwanie związku z oskarżonym i dalsze zamieszkiwanie w tym samym mieszkaniu z oskarżonym i jego bratem A., w

osobnych pokojach (bo pokrzywdzona nie miała się gdzie podziać), dalej przebieg libacji alkoholowej w dniu 4 kwietnia 2021r. w towarzystwie oskarżonego i jego brata pokrzywdzonego A. S., gwałtowną reakcją oskarżonego na informację o wyjeździe pokrzywdzonej za granicę, tj. krzyki, wyzwiska, bicie jej pięściami po całym ciele, rzucanie nią o podłogę i ścianę, uniemożliwianie wyjścia z mieszkania, wreszcie wymachiwanie wobec pokrzywdzonej nożem kuchennym na wysokości jej klatki piersiowej oraz artykułowanie gróźb pozbawienia jej życia. Jasno i zdecydowanie pokrzywdzona wskazała na swe obawy spełnienia tych gróźb zważywszy m.in. na opisywaną agresję fizyczną oskarżonego oraz dalsze zachowania oskarżonego wobec A. S., który stanął w jej obronie, tj. szarpał go i popychał a następnie

przystawiał nóż do jego szyi i spowodował w ten sposób ranę kłutą przedramienia prawego (czyn przypisany w pkt. II dyspozycji wyroku, kwalifikowany z art. 157 § 2 kk i § 4 kk). Jak dalej zeznawała, w popłochu zabrała torbę z rzeczami i próbowała uciec z mieszkania, wtedy oskarżony znów ją szarpał i odpychał na futrynę drzwiową, także ciął się nożem, przez co pokrzywdzona wpadła w panikę, podkreślając że obawiała się o swe życie.

Potwierdzeniem jej relacji jest także opis doznanych przez nią w wyniku agresji oskarżonego obrażeń ciała w postaci zasinień i podbiegnięć krwawych klatki piersiowej, obu ramion i przedramion, zawarty w opinii sądowo- lekarskiej (k. 66 akt).

Tej treści zeznania podtrzymała przed sądem, zaznaczając, że już następnego dnia oskarżonego się nie obawiała, bo się uspokoił. Następnie pokrzywdzona wyjechała na 5

miesiący do pracy za granicę i istotnie, po powrocie znów zatrzymała się w mieszkaniu oskarżonego, ale zajmuje osobny pokój, nadal nie mając się gdzie podziać.

W opozycji do pozytywnej sądowej oceny wiarygodności tego dowodu autor apelacji w jej uzasadnieniu przytoczył jedynie znane powszechnie tezy wykładni art. 190 § 1 kk zawarte w wyroku Sądu Najwyższego (z dnia 6 kwietnia 2017r.), wskazujące kierunki interpretacji znamienia obawy spełnienia gróźb, finalnie przyznając, że Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony swym zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona przypisanego mu czynu z art. 190§1 kk. Oskarżony groził pokrzywdzonej pozbawieniem życia i pobiciem. Bez wątplenia pokrzywdzona obawiała się spełnienia gróźb, szczególnie mając na uwadze okoliczności w jakich groźba została wypowiedziana -

<p>oskarżony był zdenerwowany i trzymał w ręce nóż.</p> <p>Trudno o lepsze uzasadnienie obawy spełnienia gróźb pozbawienia życia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzucanych jemu w akcie oskarżenia czynów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>1. Bezzasadność zarzutów apelacyjnych.</p> <p>2. Brak podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i skierowania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 437 § 2 kpk).</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

4.1.	Nie wystąpiły.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Orzeczenie skazujące, w tym wymiar kar jednostkowych i łącznej pozbawienia wolności.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1) Sąd I instancji poczynił trafne ustalenia faktyczne, skutkujące słusznym skazaniem oskarżonego. 2) W sprawie nie wystąpiły podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych		

<p>zarzutów apelacyjnych.</p> <p>3) Nieskuteczność zarzutów apelacyjnych skierowanych przeciwko orzeczeniu o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego.</p> <p>4) Brak jakichkolwiek podstaw dla modyfikacji orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego.</p> <p>46 – letni M. S. to sprawca wielokrotnie karany sądownie, przypisanych czynów dopuścił się w stanie głębokiego upojenia alkoholowego, nie ma zawodu i pracy, korzysta ze wsparcia pomocy społecznej, choruje na marskość wątroby.</p>	
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II. III.	<p>II. O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z art. § 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, uwzględniając w tym zakresie stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w wyroku z 20 grudnia 2022 r., stwierdzające, że różnicowanie stawek za obronę z wyboru i z urzędu, na niekorzyść obrońców z urzędu w rozporządzeniach Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej</p>	

	<p>udzielonej przez adwokata z urzędu jest, co do zasady, niezgodne z Konstytucją.</p> <p>III. Wobec braku majątku i dochodów po stronie oskarżonego na podstawie art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.</p>	
7. PODPIS		
SSO Ewa Rusin		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie skazujące	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana